

Man ir liels gods šodien jūs uzrunāt!

Šodien esam mūsu Valsts Neatkarības deklarācijas pasludināšanas priekšvakarā. Tas notika 1990. gada 4. maijā. Pagājuši jau 27 gadi. Jūs par šo notikumu lasāt grāmatās un mācāties vēstures stundās, bet mūsu paaudze bija klāt šajā nozīmīgajā notikumā.

Ja varētu pārvietoties laikā un satikt cilvēkus, kas stāvēja klāt Latvijas valsts dibināšanai tālajā 1918. gada 18. novembrī, kā arī tos, kas savas dzīvības atdevuši par Latviju un tās neatkarību, mēs varētu uzdot viņiem it kā pavisam vienkāršu, bet arī sarežģītu jautājumu: “Vai šodienas Latvija ir tā, par ko Jūs cīnījāties un atdevāt savas dzīvības?” Un, ja šo pašu jautājumu uzdotu arī tiem, kas gandrīz 70 gadus vēlāk bija klāt 4. maijā, barikādēs, kā arī citos valstij nozīmīgos brīžos un bija gatavi atdot savas dzīvības par Latviju, visdrīzāk atbildes mūs neiepriecinātu. Taču, ja mēs šiem pašiem cilvēkiem uzdotu jautājumu par to, vai viņi vēlreiz būtu gatavi cīnīties par Latviju, tad domāju, ka atbilde viennozīmīgi būtu apstiprinoša, jo viņi to darītu savas valsts un idejas vārdā.

Šodien neiztīrāsīm, kas un ko šajos gados ir darījis nepareizi, jo izdarītais nav maināms, bet jāskatās, ko tagad var paveikt labāk.

Šodien, skatoties uz jums, šī brīža padmitgadniekiem, es redzu Latvijas nākotni, jo jūs esat paaudze, kas var un kurai būs jāmaina Latvijas nākotne. Un esmu pilnīgi pārliecināts, ka pēc gadiem 20 varbūt varēšu saviem mazbērniem televīzijā rādīt kādu no jums, kurš tobrīd jau būs vadošā amatā un noteiks valsts attīstību. Un tad ar lepnumu varēšu teikt – pirms 20 gadiem es šim cilvēkam pasniedzu diplomu.

Jūs piederat pie moderni sauktās “Z paaudzes”. Nav jēgas iztirzāt, vai tas ir labi vai slikti, tas tā vienkārši ir. Jūsu paaudze būs ļoti izglītota paaudze, kura spēs tikt galā ar visām jaunajām tehnoloģijām, vienlaikus jums vēl aizvien būs arī tradicionālās zināšanas, un jūs spēsiet tās apvienot. Jūsu paaudze būs tā, kas vēlēsies daudz ko mainīt pastāvošajās lietās un sistēmās. Jūs vairāk nevarēs ielikt rāmjos un neļaut tālāk attīstīties. Jūsu paaudze spēj jau tagad, un nākotnē tas būs vēl vairāk izteikts - tikt galā ar milzīgu informācijas apjomu un to arī lietderīgi izmantot. “Z paaudze” diemžēl neatceras un nav piedzīvojusi laiku pirms sociālajiem medijiem un laiku pirms “i” vai “e” lietām, bet, kā tas visus iespaidos, mēs redzēsīm tikai nākotnē.

Ar saviem panākumiem esat pierādījuši, ka spējat un gribat mācīties, un jūs noteikti nedrīkstat apstāties, ir jāiet tikai uz priekšu! Mēs esam salīdzinoši maza valsts un maza tauta, bet tas nozīmē, ka mēs nevaram atļauties būt pelēkā masa. Kā teicis Rainis: “Mēs maza cilts, mēs būsim lieli tik, cik mūsu griba.” Jo vairāk un labākas zināšanas jums būs, jo lielākas iespējas būs kaut ko mainīt. Noteikti nebaidieties būt savādāki (es domāju labā nozīmē) un neapstājieties pie pirmajām grūtībām, jo viegli jums dzīvē nekas nenāks! Ja mēģināsiet ieiet pa aizslēgtām durvīm, kas jums dzīvē ne reizi vien būs jādara, neaizmirstiet, ka parasti ir arī rezerves izeja, parasti ir arī logs. Un varbūt durvis veras otrā virzienā un tās nemaz nav aizslēgtas.... Neapstājieties pie sasniegtā, jums viss vēl priekšā!

Un beigās gribētu jums novēlēt:

Esiet lepni par savu valsti, jo tā ir jūsu vienīgā un vislabākā, tā ir jūsu Tēvu zeme! Un, ja kaut kas uz doto brīdi nav kārtībā, tad viss ir jūsu rokās!

Esiet lepni par saviem vecākiem un saviem senčiem, jo tieši viņiem esam pateicīgi par to, ka mēs vispār esam!

Esiet lepni par savu skolu un saviem skolotājiem, kuri dod jums zināšanas un informāciju, kas jums noteikti būs ļoti noderīga turpmākajā dzīvē un kas atstāj ļoti lielu iespaidu uz jūsu personības veidošanos!

Esiet lepni par saviem klasesbiedriem, jo arī no viņiem jūs daudz ko mācāties un viņi savukārt - no jums!

Un pats galvenais - esiet lepni un pārliecināti par sevi!

Nebaidieties lietot "ES", izteikt un pastāvēt par savu viedokli un domu! Var atrast tūkstošiem iemeslu, lai kaut ko nedarītu, bet ir krietni grūtāk sevi piespiest kaut ko izdarīt. Esiet droši un lepni par sevi! Esiet radītāji, nevis patērētāji! Un atkal vēršos pie jums ar Raiņa vārdiem: "Gūt var dodot, gūt var ņemot, dodot gūtais neatņemams!"

Lai jums viss izdodas, un turpiniet šīs labi iesāktās lietas!